

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปแล้วว่า ภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติและเป็นสิ่งที่แสดงเอกลักษณ์แห่งความเป็นไทย ดังนั้นหลักสูตรการศึกษาทุกระดับจึงได้กำหนดให้มีการสอนภาษาไทยเป็นวิชาบังคับอยู่ด้วยเสมอ การกำหนดดังนี้นอกจากจะกระทำเพื่อดำรงรักษาและเชิดชูภาษาไทยให้ยืนยงอยู่กับชาติไทยแล้ว ยังมีความมุ่งหมายเพื่อให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพและใช้เป็นเครื่องมือแสวงหาความรู้เพิ่มเติม รวมทั้งใช้เป็นเครื่องมือหาความเพลิดเพลินได้เป็นอย่างดีอีกด้วย

ปัจจุบันภาษาไทยของเราพัฒนาไปอย่างน่าภาคภูมิใจมาก มีด้อยค่าส่วนวนต่าง ๆ เกิดขึ้นอยู่เสมอ วิธีพูด วิธีเขียน เปลี่ยนแปลงก้าวหน้าไปอย่างไม่หยุดยั้ง แต่การสอนภาษาไทยในโรงเรียนยังไม่พัฒนา "ทันกาล" เลย¹ ทั้งนี้เพราะคนไทยไม่ค่อยเห็นว่าการสอนภาษาไทยเป็นสิ่งสำคัญเหมือนที่ประเทศอื่น ๆ เช่น อังกฤษ ฝรั่งเศส อินโดเนเซีย และมาเลเซีย คิดกัน การสอนภาษาไทยของเราจึงไม่ค่อยได้รับความเอาใจใส่และความพยายามที่จะค้นหาวิธีสอนที่ได้ผล การผลิตอุปกรณ์ไม่ก้าวหน้าเท่าที่ควร ไม่ว่าจะเป็นแขนงใดของการสอนภาษาไทย โดยเฉพาะการสอนหลักภาษาไทย

---

¹บุญเหลือ เทพยสุวรรณ, ภาษาไทย - วิชาที่ถูกลืม (พระนคร : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2518), หน้า 4.

ครูอาจารย์ผู้สอนภาษาไทยต่างทราบกันดีว่า นักเรียนส่วนมากมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อวิชาหลักภาษาไทย กล่าวคือ มีความเบื่อหน่ายในการเรียนวิชานี้ หากปล่อยให้ เป็นไปเช่นนี้โดยไม่มี การแก้ไขปรับปรุงในด้านการเรียนการสอน ก็เป็นที่น่าวิตกว่า จะ เป็นความเสียหายแก่ภาษาไทยอันเป็นภาษาประจำชาติของเรา¹

การสอนของครูโดยทั่วไป ไม่ว่าจะเป็นวิชาอะไรก็ตาม มักจะใช้วิธีบรรยาย หรือ "บอก" แก่นักเรียนมากกว่าวิธีอื่น ทั้งนี้เพราะครูเข้าใจว่าการบอก คือการสอนหรือให้ความรู้แก่นักเรียนแล้ว แต่ที่จริงการสอนไม่ได้อาศัยการบอกเท่านั้น การสอนคือการแนะทางให้เรียน "และมีกลวิธีต่าง ๆ มากมาย ซึ่งต้องเลือกใช้ให้เหมาะสมแก่วัย สมรรถภาพ และพื้นฐานของนักเรียน"² การสอนภาษาไทยโดยเฉพาะหลักภาษาซึ่งเป็นระเบียบแบบแผนของภาษา เป็นบรรทัดฐานที่ผู้ใช้ภาษาจะได้ยึดถือเป็นหลักร่วมกัน อันจะทำให้การใช้ภาษาไทยไม่บกพร่อง ผิดพลาด และไขว้เขวจนทำให้ภาษาเสื่อมสลายไปในที่สุด จึงควรใช้วิธีการสอนที่น่าสนใจ ชวนให้สนุก และทำให้เกิดการเรียนรู้สมตามความมุ่งหมายของการสอนให้มากที่สุด

แต่การสอนภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพ สนุก น่าสนใจนั้น มิใช่จะกระทำได้ง่าย ๆ การเรียนการสอนวิชาภาษาไทยในโรงเรียนและแม้แต่ในสถาบันฝึกหัดครูจึงยังไม่สู้จะได้ผลดีเท่าที่ควร เนื้อหาของวิชาหลักภาษาไม่ชวนสนุกและไม่น่าสนใจในความรู้สึกของผู้เรียน การนำอุปกรณ์การสอนและเทคโนโลยีทางการศึกษามาใช้กับการสอนภาษาไทย โดยเฉพาะวิชาหลักภาษายังกระทำกันไม่มากนัก ในฐานะที่ผู้วิจัยเป็นอาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทยในสถาบันฝึกหัดครู ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะค้นคว้า

ฐะปะนีย์ นาครทรรพ, "การสอนหลักภาษาไทย" เอกสารประกอบการคำบรรยายวิชา Seminar in Thai Language Instruction (กรุงเทพมหานคร : แผนกวิชามัธยมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2519), หน้า 1.

บุญเหลือ เทพสุพรรณ, ภาษาไทย - วิชาที่ถูกลืม, หน้า 23.

ทดลองนำวิธีสอนและเทคโนโลยีใหม่ ๆ มาใช้สอนวิชาภาษาไทยโดยเฉพาะหลักภาษา ในสถาบันฝึกหัดครูบ้าง และมีความเชื่อว่าน่าจะทำให้การสอนหลักภาษาสนุกสนานใจ มากขึ้นอย่างแน่นอน นอกจากนี้ยังอาจเป็นแบบอย่างให้นักศึกษานำความรู้และวิธีการ ไปใช้สอนในโรงเรียนประถมศึกษาและมีมัธยมศึกษาต่อไปได้อีกด้วย

เทคโนโลยีและอุปกรณ์การสอนต่าง ๆ นั้นเป็นผลของความก้าวหน้าทาง วิทยาศาสตร์ที่นักศึกษานำมาใช้ช่วยการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เทคโนโลยี ทางการศึกษานั้นหมายถึงการนำวัสดุทัศนูปกรณ์ (Hardware) การผลิตวัสดุการสอน แนวนใหม่ (Software) และการใช้เทคนิคและวิธีการใหม่ ๆ (Innovation)¹ มาใช้ ในบรรดาเทคโนโลยีเหล่านี้ บทเรียนแบบโปรแกรม (Programmed Instruction) นับว่าเป็นวัสดุการสอนแนวนใหม่ที่มีผู้สนใจนำมาใช้ช่วยการเรียน การสอน และคาดว่าจะใช้ช่วยได้อย่างดี ดังเช่นที่ จรูญ วงศ์สายัณฑ์ กล่าวไว้

เป็นที่คาดหมายได้ว่า บทเรียนแบบโปรแกรมที่ได้ทดสอบและปรับปรุงแล้ว คงจะ เป็นประโยชน์อย่างสำคัญในการให้การศึกษาแก่เด็กประเภทต่าง ๆ ตามที่บทเรียน นั้นเตรียมไว้ให้ ถ้าประสงค์จะให้เหมาะแก่เด็กวัยหรือระดับหรือประเภทอื่น ๆ ก็จะต้องมีโปรแกรมที่ฝึกแยกออกไปหลาย ๆ โปรแกรม เลือกใช้ให้เหมาะกับ ประเภทหรือระดับความรู้ของเด็ก ด้วยเหตุนี้จึงเป็นที่เชื่อกันว่า อนาคตของ บทเรียนแบบโปรแกรมนั้นคงจะต้องเป็นส่วนสำคัญอันหนึ่งในเรื่องการสอนเป็น รายบุคคล ...²

สุภา สุจริตพงศ์ ได้ชี้ให้เห็นข้อดีเด่นชัดของบทเรียนแบบโปรแกรมว่า "ข้อดีเด่นชัดของ Programmed Instruction คือการแบ่งบทเรียนไว้เป็นชั้น ๆ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิจิตร ศรีสอาน, "ปัญหาการศึกษาในโรงเรียนที่มีครูสอนไม่ครบชั้น," วารสารครูศาสตร์, 1 - 2 (ธันวาคม 2514 - มีนาคม 2515), หน้า 6 - 8.

²จรูญ วงศ์สายัณฑ์, "เทคโนโลยีทางการศึกษา," แนวคิดใหม่ ๆ ในการ บริหารการศึกษา ; เอกสารเผยแพร่การศึกษาชุดงานพัฒนาการศึกษาอันดับ 11 (ประส นคร : กองเผยแพร่การศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2515), หน้า 35.

ทำให้ทำการทดสอบบทเรียนได้ง่าย และสามารถใช้เป็นมาตรฐานสำหรับการสอนที่ได้
ได้¹

สุนันท์ บัณฑิตกุล ได้สรุปว่า "ฉะนั้นจึงไม่มีปัญหาใด ๆ เลยว่า โปรแกรม
การสอนจะใช้ไม่ไ้ทุกวิชา และจะไม่มีประสิทธิภาพในการสอน"²

บทเรียนแบบโปรแกรมนั้น นอกจากจะสร้างขึ้นเพื่อให้ให้นักเรียนได้เรียน
ตามความสามารถของแต่ละคน และเพื่อให้นักเรียนมีความรู้ความสามารถตามความ
มุ่งหมายของบทเรียนแล้ว ลำดับขั้นการสอนในบทเรียนแบบโปรแกรมยังเป็นวิธี
วิทยาศาสตร์ที่นิยมกันมานานแล้ว คือ วิธีอุปมาน และวิธีอนุมาน ซึ่งเป็นวิธีสอนที่จะทำ
ให้ผู้เรียนเป็นคนช่างสังเกต หูไวตาไว ใ้พบได้เห็นสิ่งใดที่เกี่ยวกับภาษาก็ไม่ปล่อย
ให้ผ่านไป รู้จักนำมาคิดพิจารณาด้วยปัญญา ความสังเกตเป็นคุณสมบัติอันสำคัญยิ่ง
ของผู้เรียน สำหรับการเรียนทุกอย่าง และโดยเฉพาะการเรียนภาษาไทยจะขาด
การสังเกตไม่ได้³ บทเรียนแบบโปรแกรมจึงเป็นสิ่งที่ควรนำมาใช้สอนภาษาไทย
โดยเฉพาะหลักภาษาไทยเป็นอย่างยิ่ง

เมื่อผู้วิจัยได้เล็งเห็นข้อบกพร่องในการสอนภาษาไทย และคุณค่าของบท
เรียนแบบโปรแกรมดังกล่าวมาแล้ว จึงตกลงใจที่จะทดลองสร้างบทเรียนแบบ
โปรแกรมสำหรับวิชาภาษาไทยขึ้นทดลองใช้ดูบ้าง โดยจะทดลองสร้างเป็นบทเรียน
แบบโปรแกรมชนิดสาขา (Branching Program) เพราะบทเรียนแบบโปรแกรม

¹สุภา สุจริตพงศ์, "Programmed Instruction" ประมวลบทความ
เกี่ยวกับนวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา (พระนคร : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2517),
หน้า 197.

²สุนันท์ บัณฑิตกุล, บทเรียนแบบโปรแกรม เรื่องการสร้างและการเขียน
โปรแกรมการสอน (พระนคร : แผนกวิชาโสตทัศนศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ
มหาวิทยาลัย, 2517), หน้า 3.

³ระพี นิย นาคกรทรรพ, "การสอนหลักภาษาไทย," หน้า 2

ชนิดสาขานั้นเป็นบทเรียนที่มุ่งเน้นให้นักเรียนเป็นคนช่างสังเกต ช่างพิจารณาอย่างรอบคอบ เพื่อจะได้ตอบคำถามได้ถูกต้อง และหากนักเรียนตอบผิด หรือสังเกตพิจารณาผิดพลาดไป บทเรียนก็จะอธิบายเพิ่มเติม หรือแนะนำให้สังเกตพิจารณาจนถูกต้องในที่สุด บทเรียนแบบโปรแกรมชนิดสาขานี้แม้ว่าจะสร้างยาก แต่ก็ให้ประโยชน์คุ้มค่าแก่ผู้เรียน

สำหรับเนื้อหาวิชาหลักภาษาที่จะนำมาสร้างเป็นบทเรียนแบบโปรแกรมชนิดสาขานี้ ผู้วิจัยได้พิจารณาเห็นว่าเรื่อง "คำซ้อน" ซึ่งเป็นเนื้อหาส่วนหนึ่งในหลักสูตรวิชา ไทย 211 (หลักภาษาไทย) ของสภากาการฝึกหัดครู นั้น เป็นเรื่องการสร้างคำอันเป็นลักษณะเฉพาะของภาษาไทย นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง วิชาเอกหรือวิชาโทภาษาไทยควรจะได้เรียนรู้อย่างละเอียด และกระจ่างแจ้งเป็นอย่างยิ่ง เพราะนอกจากจะทำให้เรียนรู้หลักการสร้างคำแบบคำซ้อนอันเป็นโครงสร้างสำคัญอย่างหนึ่งของภาษาไทยเป็นอย่างดีแล้ว นักศึกษายังอาจนำความรู้ ความสังเกตที่ได้รับจากการเรียนไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน และใช้ประโยชน์ในการสอนนักเรียนชั้นประถมศึกษาและมัธยมศึกษาต่อไปอีกด้วย ผู้วิจัยจึงเห็นควรนำเรื่อง "คำซ้อน" มาทดลองสร้างเป็นบทเรียนแบบโปรแกรมชนิดสาขา สำหรับระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง

ผู้วิจัยคาดหวังว่าบทเรียนนี้จะช่วยให้การเรียนการสอนเป็นไปด้วยความสะดวกและได้ผลดียิ่งขึ้น นอกจากนั้น หากบทเรียนที่สร้างขึ้นเป็นบทเรียนที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน ก็อาจจะเผยแพร่ไปยังสถาบันอื่น ๆ ในระดับเดียวกันต่อไป การวิจัยนี้ก็จะมีส่วนช่วยส่งเสริมให้การเรียนการสอนภาษาไทยพัฒนา "ทันกาล" ขึ้นอีกด้วย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างบทเรียนแบบโปรแกรมเรื่อง "คำซ้อน" สำหรับระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง

2. เพื่อหาประสิทธิภาพของบทเรียนที่สร้างขึ้น
3. เพื่อนำบทเรียนแบบโปรแกรมที่สร้างขึ้นไปใช้สอนนักศึกษาวิชาเอก และวิชาโทภาษาไทยในระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง
4. เพื่อส่งเสริมให้มีการสร้างบทเรียนแบบโปรแกรมสำหรับสอนวิชาภาษาไทยมากขึ้น

สมมุติฐานของการวิจัย

บทเรียนแบบโปรแกรมที่สร้างขึ้นนี้ จะใช้สอนได้อย่างมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 90/90 (The 90/90 Standard)

90 ตัวแรก หมายถึงร้อยละของคะแนนที่นักศึกษาโดยเฉลี่ยทำได้จากแบบฝึกหัดในบทเรียน

90 ตัวหลัง หมายถึงร้อยละของคะแนนที่นักศึกษาโดยเฉลี่ยทำได้จากแบบทดสอบภายหลังเรียนบทเรียนแล้ว

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ศึกษาความรู้เกี่ยวกับบทเรียนแบบโปรแกรม และวิธีสร้างบทเรียนแบบโปรแกรมชนิดต่าง ๆ
2. ศึกษาเนื้อหาวิชาเรื่อง "คำซ้อน" ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง
3. พิจารณาเลือกวิธีการสร้างบทเรียนแบบโปรแกรมที่เหมาะสมมาใช้
4. กำหนดความมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมของบทเรียนแบบโปรแกรมนี้อย่างชัดเจน
5. สร้างแบบทดสอบสำหรับทดสอบก่อนเรียนบทเรียนและหลังเรียนตามความมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมที่กำหนดไว้
6. สร้างบทเรียนแบบโปรแกรมตามความมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมที่กำหนดไว้ แล้วนำบทเรียนไปทดลองดังนี้
  - 6.1 ทดลองชั้น 1 คน 1 ครั้ง
  - 6.2 ทดลองชั้นกลุ่มเล็ก 10 คน 1 ครั้ง

6.3 ทดลองภาคสนาม 100 คน 1 ครั้ง

7. นำผลการทดลองภาคสนามมาวิเคราะห์และสรุปผลการสร้างและการหาประสิทธิภาพของบทเรียน

ขอบเขตของการวิจัย

1. บทเรียนแบบโปรแกรมเรื่อง "คำซ้อน" นี้ สร้างเป็นบทเรียนแบบโปรแกรมชนิดสาขา (Branching Program) และเป็นบทเรียนแบบโปรแกรมชนิดเป็นเล่ม (Programm Textbook)

2. เนื้อหาเรื่อง "คำซ้อน" ที่นำมาสร้างเป็นบทเรียน พิจารณาความยากง่ายในระดับที่เห็นว่าเหมาะสมสำหรับนักศึกษาวิชาเอกหรือวิชาโทภาษาไทยในระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูงเป็นสำคัญ

3. บทเรียนแบบโปรแกรมชนิดสาขาเรื่อง "คำซ้อน" สำหรับระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูงนี้ สร้างขึ้นสำหรับนักศึกษาที่เรียนรู้เรื่องต่อไปนี้อาจเป็น
อย่างใด คือ

3.1 เรื่องเสียงในภาษาไทย

3.2 เรื่องชนิดของคำในภาษาไทย

3.3 เรื่องหน้าที่ของคำในประโยค

3.4 เรื่องหลักการสังเกตคำไทยแท้และคำที่รับมาจากภาษาต่างประเทศ

ความจำกัดของการวิจัย

1. บทเรียนแบบโปรแกรมนี้ออกตรงกับประชากรที่เป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง วิชาเอกและวิชาโทภาษาไทย วิทยาลัยครูอุตรดิตถ์ ปีการศึกษา 2520 เท่านั้น ผลการทดสอบประสิทธิภาพของบทเรียนจึงยังไม่อาจจะแน่ใจได้ว่าจะใช้ได้สำหรับนักศึกษากลุ่มอื่น ๆ ทั้งนี้เนื่องจากนักศึกษาแต่ละรุ่น แต่ละสถานศึกษาย่อมมีสภาพแตกต่างกันออกไป

2. เนื่องจากนักศึกษายังไม่คุ้นเคยกับการเรียนด้วยบทเรียนแบบโปรแกรมชนิดนี้มาก่อน จึงอาจทำให้ผลการวิจัยคลาดเคลื่อนจากความเป็นจริงไปบ้าง

คำจำกัดความของการวิจัย

1. บทเรียนแบบโปรแกรม (Programmed Lesson) คือการสอนสำเร็จรูป (Programmed Instruction) หมายถึง "ลำดับประสบการณ์ที่จัดวางไว้สำหรับนำผู้เรียนไปสู่ความสามารถ โดยอาศัยหลักความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนอง"¹

2. บทเรียนแบบโปรแกรมชนิดสาขา (Branching Program) หมายถึงบทเรียนที่นำเนื้อหาแตกออกเป็นหน่วย ข้อ หรือกรอบย่อย ๆ แต่ผู้เรียนไม่จำเป็นต้องเรียนไปตามลำดับกรอบที่ 1, 2, 3 ... ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับคำตอบของผู้เรียนเอง ถ้าตอบผิด บทเรียนจะชี้แนะให้แก้ไขสิ่งที่ผิดนั้นเสียก่อน หรือสอนซ่อมเสริมให้เสียก่อนที่จะก้าวหน้าในกรอบหลักต่อไป (กล่าวอธิบายเพิ่มเติมในบทที่ 2)

3. กรอบ (Frame) หมายถึงเนื้อหาความรู้หรือกิจกรรมที่บรรจุไว้ในแต่ละหน้าของบทเรียน ซึ่งในวิทยานิพนธ์นี้จะเรียกว่า หน้า..... ในตอนที่เบ็ดบทเรียน และจะเรียกว่ากรอบในตอนที่ไม่ใช่บทเรียน

4. กรอบหลัก หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า กรอบลำดับ หมายถึง เนื้อหาความรู้ที่แบ่งออกเป็นหน่วยย่อย ๆ และจัดเรียงลำดับไว้จากง่ายไปหายากในบทเรียนแบบโปรแกรมชนิดสาขา ผู้เรียนที่เรียนเข้าใจดี ตอบคำถามถูก จะได้เรียนกรอบหลักต่อไปเรื่อย ๆ จนจบบทเรียน

5. กรอบสาขา เป็นเนื้อหาความรู้ ตัวอย่าง คำอธิบาย ที่จัดเสริมให้สำหรับผู้เรียนที่เรียนกรอบหลักไม่เข้าใจ และตอบคำถามในกรอบหลักไม่ถูก ได้แก้ความเข้าใจผิดก่อนที่จะเรียนกรอบหลักต่อไป

---

¹เป็รื่อง กุฑูท, "การสร้างบทเรียนสำเร็จรูป," เอกสารประกอบการเรียนวิชา Multi - media Approach for Programmed Instruction .....

(ทุระนิคว : แผนกวิชาโสตทัศนศึกษา วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร, 2516), หน้า 1,(อัครสำเนา).

6. นักศึกษา หมายถึงนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง วิชาเอกและวิชาโทภาษาไทย ของวิทยาลัยครูอุตรดิตถ์ ปีการศึกษา 2520 จำนวน 111 คน

7. คำซ้อน หมายถึงคำที่เกิดจากการนำคำที่มีความหมายหรือเสียงใกล้เคียงกันมาซ้อนเข้าคู่กัน เกิดเป็นคำใหม่ มีความหมายใหม่ซึ่งมีเค้าของความหมายเดิมอยู่

8. คำซ้อนเพื่อความหมาย คือคำที่เกิดจากการนำคำที่มีความหมายคล้ายกันมาเรียงซ้อนเข้าคู่กัน เกิดเป็นคำใหม่ มีความหมายใหม่ซึ่งมีเค้าของความหมายเดิมอยู่

9. คำซ้อนเพื่อเสียง คือคำที่เกิดจากการนำคำที่มีเสียงใกล้เคียงกันมาเรียงซ้อนกัน เกิดเป็นคำใหม่ มีความหมายใหม่ คำที่เข้ามาซ้อนกันอาจจะไม่มีความหมายมาก่อนเลย เช่น โล กับ เล หรือมีความหมายเพียงคำใดคำเดียว เช่น มอม กับ แมม มอม มีความหมาย แต่ แมม ไม่มีความหมาย ทั้งนี้เป็นต้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1. การวิจัยนี้จะทำให้เกิดบทเรียนแบบโปรแกรมชนิดสาขา เรื่อง "คำซ้อน" สำหรับให้นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง วิชาเอกและวิชาโทภาษาไทย ใ้ศึกษาต่อไป

2. บทเรียนแบบโปรแกรมชนิดสาขา เรื่อง "คำซ้อน" จะเป็นบทเรียนที่มีประสิทธิภาพ ทำให้นักศึกษามีความรู้ ความเข้าใจเรื่องคำซ้อนเป็นอย่างดี

3. ผลการวิจัยนี้จะทำให้นักการศึกษา ครูอาจารย์เห็นคุณค่าของบทเรียนแบบโปรแกรมที่มีต่อการสอนภาษาไทย และจะเป็นแรงกระตุ้นให้ผู้ใช้สร้างบทเรียนแบบโปรแกรมสำหรับวิชาภาษาไทยมากขึ้น

4. ผลการวิจัยจะเป็นแรงกระตุ้นให้ผู้ใช้สร้างบทเรียนแบบโปรแกรมสำหรับวิชาอื่น ๆ ต่อไป

5. ผลการวิจัยจะเป็นแนวคิดสำหรับการแก้ปัญหา เรื่องคุณภาพของการสอนที่สถาบันฝึกหัดครูกำลังประสบอยู่ต่อไป